

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/107/2024
Identifikačné číslo spisu: 8414208109
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2026
Meno a priezvisko: Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8414208109.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M., narodeného X.X, zastúpeného advokátom Mgr. Martinom Černákom, Bratislava, Zochova 5, proti žalovaným 1/ B., zastúpenému spoločnosťou JUDr. Peter Franko, advokátska kancelária s.r.o., Košice, Námestie osloboditeľov 3/A, IČO: 47254980, 2/ M., zastúpenému advokátkou JUDr. Jankou Martonovou, Bardejov, Slovenská 5, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. KK-3C/364/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2024 sp. zn. 9Co/29/2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok (teraz Okresný súd Poprad) (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 15. novembra 2022 č. k. 3C/364/2014-526 rozhodol tak, že:

„I. Návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a.

II. Žalobu voči žalovanému 1/ z a m i e t a.

III. Žalobu voči žalovanému 2/ z a m i e t a.

IV. Žalovaný 1/ m á n á r o k na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

V. Žalovaný 2/ m á n á r o k na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

VI. Štátu nárok na náhradu trov n e p r i z n á v a.“

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa domáhal uložiť žalovanému 1/ povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 5.619 eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanému 1/ krbovú vložku CHOPOK 670/560 + VÝMENNÍK, MODEL 2010 v mieste vykonania diela - drevenica na parc. č. X. kat. úz. B., ďalej uložiť žalovanému povinnosť na vlastné náklady a vlastné nebezpečenstvo odstrániť dielo 1 (atypická obstavba teplovodnej krbovej vložky, krbová vložka CHOPOK 670/560 + VÝMENNÍK, MODEL 2010), ako aj uloženia povinnosti žalovanému 2/ vydať mu bezdôvodného obohatenie vo výške 2.500 eur. Žalovaných 1/ a 2/ tiež žalobca žiadal spoločne a nerozdielne zaviazat' na náhradu trov konania.

1.2. Skutkovo vo veci ustálil, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ bola 3. 9. 2010 písomne uzavretá

zmluva o dielo, v zmysle ktorej sa žalovaný 1/ zaviazal zhotoviť pre žalobcu dielo 1 definované v zmluve ako atypická obstavba teplovodnej krbovej vložky, krbová vložka CHOPOK 670/560 + VÝMENNÍK, MODEL 2010 s miestom vykonania diela 1 v nehnuteľnosti - drevenica v obci B. v rozostavanom stave na pozemku parc. č. X. v katastrálnom území B., za čo sa žalobca zaviazal zaplatiť sumu 5.619 eur. Ďalej ustálil, že po zhotovení diela v lehote stanovenej v zmluve o dielo 1 a jeho protokolárnom odovzdaní žalobca zaplatil žalovanému 1/ dohodnutú cenu diela 1, ďalej že listom z 12. 09. 2013 reklamoval u žalovaného 1/ vady diela, a že žalovaný 1/ dňa 03. 10. 2013 vykonal prostredníctvom poverenej osoby obhliadku diela, pri ktorej konštatoval jeho nefunkčnosť, nevykonanie údržby na vykurovacom telese a používanie nevhodného paliva na vykurovanie, z dôvodu ktorého žalovaný 1/ vyhodnotil reklamáciu žalobcu ako neopodstatnenú. Zistené tiež bolo, že listom z 23. 05. 2014 žalobca od zmluvy o dielo 1 odstúpil a od žalovaného 1/ žiadal vrátenie sumy 5.619 eur oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému zhotovené dielo 1. Zo zmluvy o dielo 1 zistil, že v jej článku 1 bod 2 zmluvné strany dohodli, že dielo 1 sa vykoná zhotovením obstavby krbovej vložky podľa projektovej dokumentácie, ktorá bola prílohou zmluvy, a to kachlicami MODERN, glazúra MARINE EFEKT, výrobca KERKOTHERM Košice, izolačné dosky Superisol, kachliarska omietka RATH, lepidlá ORTNER, FL 06, dymovod BERTRAMS, DARCO a uzavrel, že dielo 1, tak ako ho definuje zmluva o dielo 1, spočíva vo vykonaní remeselníckych stavebných prác predstavujúcich obstavbu osadenej krbovej vložky spolu s výmennikom, a že z tejto písomnej zmluvy žalovanému 1/ explicitne nevyplýva povinnosť navrhnúť a zrealizovať aj krbovú vložku. Skutkovo tiež uzavrel, že v rozpore so zmluvou o dielo 1, podľa ktorej čl. VII, bod 2 bolo možné zmeny zmluvy o dielo urobiť len písomne, si zmluvné strany dohodli realizáciu diela 1 zahŕňajúceho aj inštaláciu krbovej vložky spolu s výmennikom, jej napojenie do existujúceho komína a prípravu tohto diela na jeho pripojenie do ústredného kúrenia objektu zhotovovaného žalovaným 2/. Ďalej konštatoval, že v reklamačnom konaní vo vzťahu k žalovanému 1/ žalobca označil dielo 1 ako nefunkčné, a že žalovaný 1/ prostredníctvom ním poverenej osoby pri obhliadke diela konštatoval nefunkčnosť diela spočívajúcu v celkovom zadechtovaní krbovej vložky a výmenníka, zanesení dymovodov a deflektora sadzami a škvarou so záverom o nevykonávaní údržby na vykurovacom telese a používaní nevhodného paliva pri vykurovaní. Na podklade znaleckého dokazovania mal ďalej súd prvej inštalácie za to, že hlavnou príčinou nefunkčnosti krbovej vložky bolo zanesenie spalínových kanálov teplovodného výmenníka krbovej vložky dechtom a sadzami v miere znemožňujúcej prúdenie spalín cez výmenník, to všetko vplyvom úplnej absencie kontroly a údržby (čistenia) diela 1. Do konania pribratý znalec konštatoval, že k intenzite tvorby dechtu prispelo s vysokou pravdepodobnosťou používanie paliva z ihličnatého dreva a taktiež paliva s vyššou vlhkosťou ako 20 %, a teda že ním posudzované zariadenie nebolo zo strany žalobcu odborne prevádzkové a taktiež bola zanedbaná pravidelná kontrola a údržba vykurovacieho zariadenia, hlavne komína a krbovej vložky. Súčasne nepovažoval za preukázané, že dielo 1 má vady, ktoré v odstúpení od zmluvy definoval žalobca (opačné napojenie dymovodu, kde decht z komína a dymovodu vyteká na vložku, nevhodná akumulčná nádrž pre objekt drevenice, nedostatočne silná elektrická špirála v nádrži, chýbajúci „m17“ okruh, nedostatočná ochrana systému pri výpadku elektrickej energie, absencia spätnej klapky v systéme a celkovo zbytočne prekombinovaný a nefunkčný systém), ktoré podľa tvrdení žalobcu mali vyplývať zo žalobcom nepredloženého potvrdenia spoločnosti BAMATT s.r.o.. Vyhodnotiac výpoveď svedka O., závery znaleckého dokazovania a obsah preberacieho protokolu podpísaného zmluvnými stranami dospel súd prvej inštalácie k záveru, že žalobca nepreukázal väčší počet väd, pre ktoré dielo 1 nemohol užívať. Za jedinú dokazovanú zistenú vadu diela 1 spôsobujúcu jeho celkovú nefunkčnosť označil zadechtovanie krbovej vložky a výmenníka, ktorá vada bola spôsobená neodbornou činnosťou žalobcu. Tvrdenia žalobcu, že žalovaný 1/ porušil svoju informačnú povinnosť ohľadom prevádzky a údržby krbu vyhodnotil v konaní za vyvrátené výpoveďou svedka O., ktorý potvrdil, že žalobcovi odovzdal všetko čo súvisí s materiálom na krb, dokumentáciu týkajúcu sa elektronického projektu na kachliarsku časť diela a návod na údržbu vložky, žalobcu riadne poučil o tom s akým drevom má kúriť a poskytol mu aj kefy na údržbu krbovej vložky. Vychádzajúc z protokolu o prevzatí a odovzdaní diela, toto považoval za odovzdané dňa 15. 10. 2010. Právne uzavrel, že väčšina žalobcom tvrdených väd diela 1 súvisí s dielom 2, ktorého zhotoviteľom bol žalovaný 2/, prípadne zodpovednosť za ich správnosť a funkčnosť nesie iná osoba (napr. v prípade komína). S poukazom na čl. V bod 3 zmluvy o dielo konštatoval, že žalovaný 1/ nenesie zodpovednosť za vady diela, ktoré svojou činnosťou na diele nespôsobil, a že dokazovaním bolo preukázané, že žalobcom vytýkaná vada diela 1 bola spôsobená

neodbornou činnosťou žalobcu, z dôvodu ktorého tento nemal oprávnenie od zmluvy o dielo 1 odstúpiť. Vzhľadom na nepreukázanie žalobcových tvrdení o tom, že dielo 1 malo byť odovzdané v mieste, kde sa nachádza, súd prvej inštancie uzavrel, že toto dielo bolo 15. 10. 2010 riadne odovzdané a od momentu tohto odovzdania začala žalobcovi plynúť záručná doba. Vzhľadom na to, že žalobca vady diela reklamoval 12. 09. 2013, teda po uplynutí všeobecnej záručnej doby dvoch rokov, ktorá je lehotou prekluzívnou, dospel k záveru, že žalobcom doručené odstúpenie od zmluvy o dielo 1 žalovanému 1/ nevyvolalo účinky zrušenia tejto zmluvy. Rovnako uzavrel, že účinky zrušenia zmluvy o dielo 1 nemohlo mať účinky odstúpenia od nej aj z dôvodu, že v konaní nebola preukázaná v zmysle § 648 OZ existencia dôvodu na toto odstúpenie. Vzhľadom na skutočnosť, že nefunkčnosť diela bola spôsobená pôsobením žalobcu, nebol dôvod žalovanému 1/ ukladať povinnosť na vlastné náklady a na vlastné nebezpečenstvo dielo 1 odstrániť. Žalobca preto nemá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.619 eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanému 1/ krbovú vložku CHOPOK 670/560 + výmenník, model 2010. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému 1/ ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným 2/, súd prvej inštancie konštatoval, že títo ako zmluvné strany uzavreli dňa 03. 09. 2010 zmluvu o dielo 2, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného 2/ ako zhotoviteľa na vlastné náklady a nebezpečenstvo zhotoviť vodoinštalátorske a kúrenárske práce v nehnuteľnosti - drevenici v obci B. v rozostavanom stave na pozemku č. X. k. ú. B. v lehote do konca mesiaca október 2010 za dohodnutú cenu 6.367 eur. Vyhodnotil medzi stranami za nesporné, že žalobca uhradil žalovanému 2 časť ceny diela vo výške 4.367 eur, že dielo 2 zhotovené bolo (hoci podľa tvrdení žalobcu s vadami), a že k jeho riadnemu odovzdaniu žalobcovi nedošlo. Po vykonanom dokazovaní považoval existenciu žalobcom tvrdených väd diela 2 za nepreukázanú, k čomu súd prvej inštancie poukázal na závery znaleckého dokazovania, podľa ktorých bola celková nefunkčnosť vykurovacieho systému pripísaná predovšetkým zadržovaniu krbovej vložky a výmenníka, bez toho, aby sa prípadné iné vady znaleckým dokazovaním podarilo zistiť. Skutkovo tiež ustálil, že žalobca vyzval 15. 01. 2013 žalovaného 2/, aby už zhotovené dielo, v dodatočnej lehote do konca januára 2013 spojzdnil a do konca vykurovacej sezóny toho istého roku odskúšal jeho funkčnosť, k čomu konštatoval, že z oboznámenej výzvy nie je zjavné, aké konkrétne závady mali byť žalovaným 2/ v dodatočnej lehote odstránené, a či táto dodatočná lehota sa vzťahuje aj na povinnosť odovzdať dielo žalobcovi. Nadväzne na to skutkovo ustálil, že listom z 05. 04. 2013 žalobca od zmluvy o dielo 2 odstúpil s tým, že v tomto odstúpení od zmluvy o dielo 2 uvedol akými nedostatkami dielo 2 podľa neho trpí. Vo vzťahu k nároku žalobcu voči žalovanému 2/ súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalovaný 2/ sa tým, že dielo 2 nebolo v lehote do konca mesiaca október 2010 žalobcovi odovzdané, dostal so splnením svojho záväzku do omeškania. Nakoľko z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by na strane žalovaného 2/ vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 2.500 eur, súd prvej inštancie aj z tohto dôvodu žalobu voči žalovanému 2/ zamietol. Ako nedôvodnú súčasne vyhodnotil aj hmotnoprávnu námietku preklúzie práva žalobcu na uplatnenie nárokov z väd diela prednesenú v spore žalovaný 2/, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca mohol vady diela reklamovať až potom, ako dielo 2 objednávateľovi riadne odovzdá, pričom z dokazovania vyplynulo, že dielo 2 žalobcovi odovzdané nebolo, čím záručná doba v tomto prípade ani nezačala plynúť. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania do skončenia trestného stíhania vo veci neoprávneného podnikania žalovaného 1/ (výrok I. napadnutého rozsudku) odôvodnil súd prvej inštancie tým, že predmetom konania sú nároky žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu odstúpenia od zmlúv o dielo, s ktorým trestné konanie vo veci neoprávneného podnikania nemá žiaden vecný súvis a ako také nie je výsledok tohto sporu spôsobilé ovplyvniť.

1.3. Podľa pomeru úspechu vo veci, súd žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ boli v konaní úspešní v celom rozsahu, keďže žaloba bola zamietnutá. Vzhľadom na to im súd priznal plnú náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré v priebehu konania platil štát, môže byť neúspešnej strane aj za právnej úpravy CSP v dôsledku aplikácie základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods.1 a § 470 ods. 2 CSP uložená povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli štátu. V tomto spore vznikli štátu trovy v súvislosti s vyplatením časti znaleckej odmeny v sume 326,53 eura. Hoci v spore bol žalobca v celom rozsahu neúspešný, súd štátu nárok na náhradu trov ním vynaložených trov nepriznal, a to z dôvodu, že žalobca je v konaní v postavení spotrebiteľa, ktorému zákon priznáva status osoby oslobodenej od platenia súdneho poplatku.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu voči výrokom II. až VI., rozsudkom z 22. februára 2024 sp. zn. 9Co/29/2023 rozhodol tak, že:

„I. Potvrzuje rozsudok v napadnutých výrokoch II. až V.

II. Odmieta odvolanie voči napadnutému výroku VI. rozsudku.

III. Žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

2.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí dôvodil, že z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady, (nepreukázanie väčšieho počtu väd neodstrániteľných väd, resp. neodstrániteľnej vady, pre ktorú nemožno dielo užívať, za ktorú zodpovedá žalovaný 1/, ako aj prekluziu práva zo zodpovednosti za vady diela), je potom odstúpenie žalobcu od zmluvy o dielo z 23. 5. 2014 neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, z dôvodu jeho rozporu so zákonom. V dôsledku toho žalobcovi nemohlo vzniknúť ani právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zaplatenej ceny diela, ktorého sa žalobca žalobou podanou voči žalovanému 1/ domáhal. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku žalobcu voči žalovanému 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.500 eur, odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca existenciu ním tvrdených väd diela 2 špecifikovaných v jeho žalobe nepreukázal žiadnym dôkazom, keď ani v konaní vykonaným znaleckým dokazovaním sa nepodarilo zistiť konkrétne vady na žalovaným 2/ realizovanej vodoinštalácii a kúrení. K žalobcovej námietke voči tomuto skutkovému záveru súdu prvej inštancie, založenej na bodoch 8. a 9. záverov znaleckého posudku č. 5/2016 z 5. 10. 2016 odvolací súd uvádza, že na podklade vo veci vykonaného dokazovania, aj z dôvodu, že žalobca nepredložil do konania zmluvu o dielo uzavretú so žalovaným 2/, nebolo možné ustáliť presný rozsah prác a dodávok, za ktorý mal byť žalobca zaviazaný uhradiť dohodnutú cenu diela 6.367 eur a konkrétne či obsahom záväzku žalovaného 2/ bolo aj vyhotovenie a odovzdanie dokumentácie o kompletných skúškach a skúšobnej prevádzke vykurovacieho systému. Za vecne správny je potrebné považovať záver súdu prvej inštancie, že odstúpenie od zmluvy o dielo listom žalobcu z 5. 4. 2013 adresovaným žalovanému 2/ nevyvolalo účinky zrušenia zmluvy o dielo. Aj podľa odvolacieho súdu nemohlo z dôvodu neodstránenia väd diela 2 dôjsť v zmysle § 642 ods. 2 OZ k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo, nakoľko tomu predchádzajúce vytknutie konkrétne špecifikovaných väd nebolo objednávateľom v konaní preukázané. Z tohto dôvodu nemohla byť v súdnej veci naplnená ani podmienka poskytnutia možnosti zhotoviteľovi zrealizovať nápravu prípadných väd diela v primeranej lehote. Vzhľadom na nepreukázanie riadneho ukončenia a odovzdania diela spočívajúceho vo vodárenských a kúrenárskych prácach žalovaným 2/ však žalobca mal právo na odstúpenie od zmluvy z dôvodu uvedeného v § 642 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého môže objednávateľ až do zhotovenia diela od zmluvy odstúpiť. Pri využití tohto práva mu však súčasne vzniká povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Je nepochybné, že žalovaným 2/ použitý materiál a vykonané práce na diele 2 zabudované v nehnuteľnosti žalobcu, nemôže žalovaný 2/ vzhľadom na ich charakter použiť inak, preto aj v prípade platného odstúpenia od zmluvy v zmysle označeného ustanovenia nemohlo podľa odvolacieho súdu žalobcovi vzniknúť právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd v tomto kontexte pripomína, že § 642 ods. 1 OZ dáva objednávateľovi právo odstúpiť od zmluvy o dielo z akéhokoľvek dôvodu, ako aj bez uvedenia dôvodu, čím nastávajú predpoklady upravené v § 48 ods. 2 (zrušenie zmluvy od počiatku), pokiaľ dohoda účastníkov nesmeruje k iným účinkom, prípadne pokiaľ to odlišným spôsobom právny predpis neupravuje. Okrem toho, s ohľadom na žalobcom predložený rozpočet č. 096 z 23. 8. 2010 (č. 1. 9), podľa ktorého hodnota diela 2 predstavovala sumu 6.367,39 eura, pri nespornom skutkovom závere, že žalobca zaplatil žalovanému 2/ dosiaľ sumu 4.367,39 eura a s prihliadnutím na rozsah vykonaného diela 2 vyplývajúceho z prednesov strán v konaní a vykonaných dôkazov možno dôvodne predpokladať, že z titulu odstúpenia od zmluvy o dielo 2 za podmienok stanovených v § 642 ods. 1 OZ žiaden nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 2/ reálne ani vzniknúť nemohol. Preto okrem dôvodov opísaných v odseku 46 napadnutého rozsudku aj odvolací súd dospel k záveru o nepreukázaní podmienok dôvodnosti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatneného žalobou voči žalovanému 2/. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II. a III., ako aj súvisiacich napadnutých

výrokoch IV. a V. týkajúcich sa nárokov na náhradu trov v konaní úspešných žalovaných 1/ a 2/ ako vecne správny potvrdil, majú za to, že vo veci nedošlo k naplneniu žalobcom vymedzených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania voči napadnutému výroku VI. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že štátu nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Z týchto dôvodov odvolanie žalobcu proti výroku VI. napadnutého rozsudku s poukazom na § 386 písm. b) CSP odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

2.2. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaným 1/ a 2/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže v odvolacom konaní boli plne úspešní. Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nebolo dôvodné žalovaným 1/ a 2/ priznať náhradu odvolacích trov neboli v okolnostiach prípadu vzhliadnuté.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu vo výrokoch I. a III. podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktoré odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľ uvádza, že konajúce súdy v jeho právnej veci nezistili riadne skutkový stav, lebo nevykonali riadne dokazovanie, nezaoberali sa všetkými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré počas konania vyšli najavo. Rovnako nijako nevyhodnotili námietky žalobcu týkajúce sa: - neodovzdania diela 1 a diela 2 ako celku, zo strany žalovaných 1/ a 2/ žalobcovi - neposkytnutia mu riadneho poučenia a pomôcok na čistenie krbovej vložky - dielo 1 a dielo 2 ako celok nebolo nikdy riadne uvedené do prevádzky. Žalobca nebol vôbec poučený o údržbe a čistení krbovej vložky. Nebola mu odovzdaná žiadna dokumentácia ku krbovej vložke, ani čistiace kefy, tak ako to tvrdí žalovaný 1/ a svedok O.. Už vôbec nebol žalobca poučený o tom, že napr. nesmie v krbe kúriť ihličnatým drevom ani o tom ako a v akých časových intervaloch, má vykonávať údržbu krbovej vložky. Žalobca rovnako namietal, že z písomného protokolu o odovzdaní diela odkazujúceho na Zmluvu o dielo č. 02/08/10 zo dňa 15. 10. 2010 (ďalej len „protokol“), vôbec nevyplýva, že by pri odovzdaní diela - obstavanej krbovej vložky, došlo zároveň k nejakému poučeniu žalobcu a k preskúšaniu funkčnosti inštalovanej (obstavanej) krbovej vložky. Odvolací súd zásadné obsahové nedostatky (rozpory) predmetného protokolu s tým, ako podľa vykonaného dokazovania, skutočne došlo k odovzdaniu diela 1, pričíta na ťarchu žalobcu a na prospech žalovaného v 1/ rade. Opiera sa pritom alibisticky o znenie § 650 ods. 1 OZ, ktorý nevyžaduje protokolárne odovzдание/prevzatie diela. Preto obsah tohto písomného protokolu súdy vyhodnotili ako bezvýznamný. S týmto prístupom nemožno súhlasiť. Podľa názoru žalobcu bolo povinnosťou žalovaného 1/, ktorý sám takýto spôsob odovzдания/prevzatia diela navrhol a realizoval, aby vyhotovený protokol obsahoval všetky relevantné skutočnosti, t. j. vrátane tvrdení svedka O., že údajne žalobcu pri odovzdaní diela poučil a používaní a údržbe krbovej vložky, odovzdal mu príslušnú dokumentáciu a čistiace kefy. Keďže však o týchto tvrdených skutočnostiach v predmetnom protokole nie je ani zmienka, vnáša to pri dokazovaní a vyhodnocovaní zhromaždených dôkazov, minimálne pochybnosť o pravdivosti výpovede tohto svedka a žalovaného 1/. Žalobca v odvolaní tiež namietal, že žalovaný 1/, ani osoba ním poverená na montáž krbovej vložky - B. O., v čase tejto montáže nedisponovali príslušnými podnikateľskými oprávneniami (viazanou živnosťou) a nemali ani odbornú spôsobilosť na oprávnené vykonávanie tejto podnikateľskej činnosti. Žalovaný 1/ zjavne zanedbal svoju informačnú a poučovaciu povinnosť podľa § 637 ods. 1 OZ, čo nemožno pripísať ničom inému, ako jeho neodbornosti, resp. neodbornosti ním poverenej osoby. Za to však v žiadnom prípade nemôže niesť zodpovednosť žalobca. Práve naopak, zodpovedá za to v plnom rozsahu žalovaný 1/ sám. Žalobca namietal, že bolo povinnosťou žalovaného 1/, ako odborne spôsobilej osoby zistiť, že existujúci komín nepostačuje na riadne a bezpečné fungovanie objednanej krbovej vložky a žalobcu na to upozorniť ešte pred začatím s vykonávaním diela 1 podľa zmluvy. K tomu však nedošlo. Odvolací súd v bode 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že odovzdaním diela 1 (protokolárne dňa 15. 10. 2010) žalovaný 1/ umožnil žalobcovi faktické užívanie diela 1. K tomu žalobca uvádza, že v čase tvrdeného odovzdania diela 1, t. j. dňa 15. 10. 2010 chata v B. nebola ešte skolaudovaná. Žalobca začal chatu v B. plne užívať a kúriť v nej až vo vykurovacej sezóne 2012/2013. Predtým - vo vykurovacích sezónach 2010/2011 a 2011/2012 v chate nekúril, pretože ju ešte neužíval, keďže nebola ani skolaudovaná. Žalovaný 2/ však žalobcovi rovnako nedodal dielo 2 riadne a včas. Žalobca ho teda písomne vyzval na dokončenie diela 2, na čo mu dal dodatočnú lehotu do 31. 01. 2013, čo nebolo sporné. Žalovaný 2/ dielo 2 nikdy

nedokončil. Keďže teda dielo 1 a dielo 2 mali byť vo výsledku vzájomne prepojené, ich funkčnosť a účinnosť, bolo možné riadne odskúšať a konštatovať bezvadnosť diela, až po dokončení diela 2 a následnej vzájomnej súčinnosti oboch žalovaných. K tomu však nikdy nedošlo. V súdnom konaní bol zabezpečený Znalecký posudok č. 05/2016 zo dňa 05. 10. 2016 (ďalej len „ZP“) vyhotovený znalcom doc. C.. Závery znaleckého posudku konajúce súdy vôbec nevzali do úvahy, nezaoberali sa nimi a nijako nevysvetlili prečo ich považovali za nepodstatné, resp. ich pri rozhodovaní v merite veci nevzali do úvahy. Zo záverov ZP pritom jasne vyplýva, že žalovaný 1/ nekonal pri zhotovovaní diela s odbornou starostlivosťou, na čo bol povinný, z titulu profesie a odbornosti, ku ktorej sa hlásil, (resp. ktorú mala mať ním poverená osoba - svedok B. O.). Zo záverov ZP totiž vyplýva ešte ďalšia podstatná skutočnosť a to, že dielo 1 malo aj ten nedostatok, že malo slabý prívod kyslíka, z čoho vzniká nebezpečenstvo nedostatočného horenia v krbe. Skutočnosť, že súdy, ktoré vo veci doposiaľ konali sa vyššie uvedenými závermi ZP vôbec nezaoberali - ignorovali ich, znamená, že vo veci nebol riadne vykonaný a náležite vyhodnotený dôkaz ZP (ak boli závery ZP súdu nejasné, príp. rozporné, bolo možné znalca napr. predvolať na pojednávanie a vypočúť ho k zisteným nejasnostiam a rozporom v ZP). Preto nedošlo a ani nemohlo dôjsť k riadnemu a úplnému zisteniu skutkového stavu veci. Napriek tomu, že z vykonaného znaleckého dokazovania (ZP) vyplynul aj ten skutkový záver, že neexistuje žiaden dokument o tom, že by dielo 1 bolo riadne vyskúšané, uvedené do prevádzky a bol zaškolený obsluhujúci personál, t. j. žalobca, konajúce súdy vo veci rozhodli na tom skutkovom základe, že hlavná a jediná príčina nefunkčnosti diela 1 bolo pochybenie žalobcu spočívajúce v nečistení a nedodržiavaní pokynov na údržbu diela 1 (krbu). Takýto postup súdov oboch inšancií nemožno považovať za úplné a riadne zistenie skutkového stavu na podklade vykonaného dokazovania.

3.2. Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, a aby žalobcovi priznal proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.3. Dovolateľ ďalej uvádza, že aktuálne nič nebráni súdu I. inšancie, aby v zákonnej lehote rozhodol o výške náhrady trov súdneho konania (tak pred súdom I. inšancie, ako aj pred odvolacím súdom). Výdanie uznesenia o výške náhrady trov súdneho konania je možné už po právoplatnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Preto sa žalobca týmto návrhom domáha nielen odkladu jeho vykonateľnosti, ale aj odkladu právoplatnosti, a to na základe tých istých dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré sú uvedené vyššie. Zároveň je žalobca toho názoru, že na strane žalovaných 1/ a 2/ nevznikne odkladom právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu žiadna ujma. To však neplatí na strane žalobcu, ktorému neodložením právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, hrozí ujma v podobe predčasného uznesenia o výške priznanej náhrady trov obom žalovaným, ktorí sú v súdnom konaní zastúpení advokátmi, (čo znamená vyššiu peňažnú sumu na náhradu trov ako v prípade ak by žalovaní neboli zastúpení advokátmi). Zároveň môže dôjsť k predčasnemu exekučnému vymáhaniu peňažnej povinnosti z tohto uznesenia (pred právoplatným rozhodnutím o tomto dovolaní), čo na strane žalobcu spôsobí závažnú ujmu, ktorá mu nevznikne, ak dôjde k odkladu právoplatnosti i vykonateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené fakty a skutočnosti, žalobca navrhuje dovolaciemu súdu, aby o návrhu podľa § 444 ods. 1 a ods. 2 CSP rozhodol tak, že sa odkladá právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

4. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k návrhu na odklad vykonateľnosti uviedol, že nevidí vôbec relevantný dôvod na vydanie predmetného rozhodnutia. Nejde o žiaden dôvod osobitného zreteľa len predĺžovanie sporu, ktorý trvá už 10 rokov.

5. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súd prvej inšancie vykonal vo veci potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam. Dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností v zásade prijal správne právne závery. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inšancie, s ktorým sa stotožňuje, a na ktoré v plnom rozsahu poukazuje. Odvolací súd vyslovil súhlas so záverom súdu prvej inšancie, že žalobca existenciu ním tvrdených väd diela 2 špecifikovaných v jeho žalobe nepreukázal žiadnym dôkazom, keď ani v konaní vykonaným znaleckým dokazovaním sa nepodarilo zistiť konkrétne vady. Nezastáva názor, aby

bolo potrebné vo veci vykonať ešte ďalšie dokazovanie, nakoľko podľa názoru žalovaného 2/ vo veci bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu a prípadným ďalším dokazovaním by sa nič nezmenilo na doterajších skutkových a právnych zisteniach. Žalovaný 2/ navrhuje, aby dovolací súd odmietol dovolanie, návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti zamietol a žalovanému 2/ priznal náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Podľa § 444 ods. 1, 2 CSP, dovolací súd môže na návrh odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad právoplatnosti a vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1, 2 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019 alebo 2Cdo/91/2021, ktoré prešlo aj testom ústavnosti, viď IV. ÚS 578/2022 a v ňom odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/165/95).

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11.2. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

12. Dovolateľ namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, ako aj nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Najmä poukazoval na to, že:

- a/ žalobca nebol vôbec poučený o údržbe a čistení krbovej vložky;
- b/ z písomného protokolu o odovzdaní diela vôbec nevyplýva, že by pri odovzdaní diela - obstavanej krbovej vložky, došlo zároveň k nejakému poučeniu žalobcu a k preskúšaniu funkčnosti inštalovanej krbovej vložky;
- c/ žalovaný 1/ ani osoba ním poverená na montáž krbovej vložky - B. nemali odbornú spôsobilosť na oprávnené vykonávanie tejto podnikateľskej činnosti;
- d/ namietal možnosť faktického užívania diela 1 ako aj to, že žalovaný 2/ dielo 2 nikdy nedokončil;
- e/ závery znaleckého posudku konajúce súdy vôbec nevzali do úvahy.

13. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

14. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľa uvádza, že dokazovaním je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti, (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

15. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré dovolateľ naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

16. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novšej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017, 2Cdo/344/2021). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017 a III. ÚS 504/2024, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neutržateľnosti.

17. Konanie odvolacieho súdu v prejednávanej veci však takéto vady nevykazuje. Prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neutržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

18. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí v bode 30. dostatočne vysporiadal s námietkami a/ a b/

dovolatela, kde uviedol, že „... zo žiadneho platného právneho predpisu nevyplýva, že podmienkou účinného odovzdania diela je formálny akt jeho uvedenia do prevádzky zhotoviteľom alebo jeho odskúšanie, rovnako ako že by jeho nepredvedenie malo za následok vylúčenia účinku odovzdania diela. Odvolací súd hodnotí závery súdu prvej inštancie o dodržaní informačných povinností žalovaným 1/ ako odôvodnené a vyplývajúce z vykonaného dokazovania, no súčasne konštatuje, že ani porušenie informačných povinností zo strany dodávateľa vyplývajúcich hlavne zo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov by nemalo za následok vylúčenie účinkov vyplývajúcich z odovzdania diela. Takéto porušenia totiž v prípade ich preukázania môžu byť len dôvodom uloženia sankcií v zmysle ustanovení označeného zákona. Z hľadiska nárokov uplatnených v tomto konaní je preto potrebné považovať za právne irelevantnú aj námietku odvolateľa, že žalobca nebol o spôsobe obsluhy a údržby krbovej vložky poučený, resp. že mu spolu s protokolom nemal byť poskytnutý návod na jeho obsluhu a údržbu“.

19. Čo sa týka námietky c/, aj s daným sa odvolací súd dostatočne zaoberal v bode 32. svojho rozhodnutia tak, že „... Je nepochybné, že predmetom diela 1 nebola výstavba (zriadenie) komína, preto za vznik väd majúciach pôvod v spôsobe jeho vyhotovenia a jeho nedostatočného ťahu nemôže niesť žalovaný 1/ žiadnu právnu zodpovednosť. Bez právnej relevancie je aj odvolacia námietka nedostatku odbornosti svedka O. k výkonu prác podľa zmluvy o dielo č. 02/08/10, nakoľko v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané získanie vzdelania tejto osoby z príslušného odboru vrátane vykonania záverečnej skúšky v učebnom odbore č. X. 2 kachliar v zmysle § 40 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podmienky záruky zo zodpovednosti za vady poskytovanej iným výrobcom krbových vložiek sú pre právne posúdenie bezvýznamné.“

20. Odvolací súd ohľadom námietky d/ v bodoch 32. a 33. vyhodnotil, že „... súd prvej inštancie sa so všetkými dôkazmi zabezpečenými v tomto smere dostatočne vypořiadal a na podklade výsledkov znaleckého dokazovania, v spojení s poznatkami zistenými výsluchmi strán a svedka O. zastal odôvodnený záver, že nefunkčnosť diela spočíva v celkovom zadechtovaní krbovej vložky a výmenníka, zanesení dymovodov a deflektora sadzami a škvarou z dôvodu nevykonávania údržby na vykurovacom telese a používania nevhodného dreva pri vykurovaní... Z okolností prípadu danej veci možno uzavrieť, že žalovaný 1/ ako zhotoviteľ umožnil žalobcovi ako objednávateľovi dňom spísania protokolu z 15. 10. 2010 faktické užívanie predmetu diela, čím aj objednávateľ dal súčasne dostatočne najavo, že dielo 1 ako celok považuje za zhotovené, hoci aj v prípade, že by malo nejaké vady alebo nedorobky.“ Ďalej v bode 35. svojho rozhodnutia relevantne uviedol, že „Vô vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku žalobcu voči žalovanému 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.500 eur, odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca existenciu ním tvrdených väd diela 2 špecifikovaných v jeho žalobe nepreukázal žiadnym dôkazom, keď ani v konaní vykonanom znaleckým dokazovaním sa nepodarilo zistiť konkrétne vady na žalovaným 2/ realizovanej vodoinštalácii a kúrení. K žalobcovej námietke voči tomuto skutkovému záveru súdu prvej inštancie, založenej na bodoch 8. a 9. záverov znaleckého posudku č. 5/2016 z 5. 10. 2016 odvolací súd uvádza, že na podklade vo veci vykonaného dokazovania, aj z dôvodu, že žalobca nepredložil do konania zmluvu o dielo uzavretú so žalovaným 2/, nebolo možné ustáliť presný rozsah prác a dodávok, za ktorý mal byť žalobca zaviazaný uhradiť dohodnutú cenu diela 6.367 eur, a konkrétne či obsahom záväzku žalovaného 2/ bolo aj vyhotovenie a odovzdanie dokumentácie o kompletných skúškach a skúšobnej prevádzke vykurovacieho systému.“

20.1. K tejto námietke podobne aj súd prvej inštancie v bode 38. svojho rozhodnutia konštatoval: „... Nebolo dokázané, že dielo 1 má vady, ktoré v odstúpení od zmluvy definoval žalobca, a ktoré majú vyplývať z potvrdenia spoločnosti BAMATT s.r.o., pričom na preukázanie týchto skutočností žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Naopak žalovaný 1 popieral svoju zodpovednosť za uvedené vady, pričom je zrejmé, že väčšina týchto väd súvisí s dielom 2, ktorého zhotoviteľom bol žalovaný 2, prípadne zodpovednosť za ich správnosť a funkčnosť nesie iná osoba (napr. v prípade komína). Správnosť namontovania dymovodu potvrdil svedok p. O., pričom poukázal na to, že spôsob umiestnenia dymovodu vyplýva z návodu na montáž a inštaláciu krbovej vložky, ktorý žalovaný 1 v konaní predložil.

Rovnako znalec skonštatoval, že tak technické ako aj remeselné vyhotovenie krbovej vložky, teplovodného výmenníka a kachliarskeho obkladu je bez viditeľných závad. O tom, že dielo bolo odovzdané bez väd nasvedčuje aj preberací protokol podpísaný oboma zmluvnými stranami.“

21. K námietke e/ dovolateľa dovolací súd uvádza, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí (body 32., 35., 39.) sa závermi predmetného znaleckého posudku zaoberal a vyhodnotil, že „Zo záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva mechanizmus vzniku poruchy zariadenia a jej príčiny, ktoré svedčia o absencii akejkoľvek údržby krbovej vložky, teplovodného výmenníka a komína počas užívania vykurovacieho zariadenia, čo žalobca v konaní žiadnym spôsobom nevyvrátil a tiež o nedostatočnej výške pôvodného komína, v dôsledku čoho neboli vytvorené podmienky pre správnu funkciu krbovej vložky. Je nepochybné, že predmetom diela 1 nebola výstavba (zriadenie) komína, preto za vznik väd majúciich pôvod v spôsobe jeho vyhotovenia a jeho nedostatočného ťahu nemôže niesť žalovaný 1/ žiadnu právnu zodpovednosť... žalobca existenciu ním tvrdených väd diela 2 špecifikovaných v jeho žalobe nepreukázal žiadnym dôkazom, keď ani v konaní vykonanom znaleckým dokazovaním sa nepodarilo zistiť konkrétne vady na žalovanom 2/ realizovanej vodoinštalácii a kúrení. K žalobcovej námietke voči tomuto skutkovému záveru súdu prvej inštancie, založenej na bodoch 8. a 9. záverov znaleckého posudku č. 5/2016 z 5. 10. 2016 odvolací súd uvádza, že na podklade vo veci vykonaného dokazovania, aj z dôvodu, že žalobca nepredložil do konania zmluvu o dielo uzavretú so žalovaným 2/, nebolo možné ustáliť presný rozsah prác a dodávok, za ktorý mal byť žalobca zaviazaný uhradiť dohodnutú cenu diela 6.367 eur, a konkrétne či obsahom záväzku žalovaného 2/ bolo aj vyhotovenie a odovzdanie dokumentácie o kompletných skúškach a skúšobnej prevádzke vykurovacieho systému.“

21.1. Závermi znaleckého posudku sa zaoberal vo svojom rozhodnutí aj súd prvej inštancie (body 37., 38., 44.): „Rovnako závery znaleckého dokazovania potvrdzujú ako hlavnú príčinu nefunkčnosti krbovej vložky zanesenie spalínových kanálov teplovodného výmenníka krbovej vložky dechtom a sadzami v takej miere, že prúdenie spalín cez výmenník bolo celkom znemožnené. K totálnemu zaneseniu teplovýmenných plôch a komínového prieduchu dechtom došlo vplyvom úplnej absencie kontroly a údržby (čistenia). K intenzite tvorby dechtu s vysokou pravdepodobnosťou prispelo používanie paliva z ihličnatého dreva a taktiež paliva s vyššou vlhkosťou ako 20 %. Znalec ďalej skonštatoval, že zariadenie nebolo zo strany žalobcu odborne prevádzkové a taktiež bola zanedbaná pravidelná kontrola a údržba vykurovacieho zariadenia, hlavne komína a krbovej vložky, pričom prevádzkovať krbovú vložku bez adekvátnej údržby nie je možné. Znalec v posudku skonštatoval, že na krbovej vložke, teplovodnom výmenníku a komíne počas užívania vykurovacieho zariadenia údržba vykonaná nebola... Rovnako znalec skonštatoval, že tak technické ako aj remeselné vyhotovenie krbovej vložky, teplovodného výmenníka a kachliarskeho obkladu je bez viditeľných závad. O tom, že dielo bolo odovzdané bez väd nasvedčuje aj preberací protokol podpísaný oboma zmluvnými stranami... súd poukazuje na závery znaleckého dokazovania, kde celková nefunkčnosť vykurovacieho systému bola pripísaná predovšetkým zadržovaniu krbovej vložky a výmenníka, rozsah prípadných iných väd sa znaleckým dokazovaním zistiť nepodarilo.“

21.2. Dovolací súd k uvedenému všeobecne uvádza, že súd hodnotí dôkaz znalcom ako každý iný dôkaz, a to v zmysle § 191 CSP jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti s inými vykonanými dôkazmi. S ohľadom na koncepciu materiálneho vedenia sporu a princíp voľného hodnotenia dôkazov nemôže znamenať, že súd je znaleckým posudkom viazaný a musí ho bez ďalšieho prevziať, pretože stále ide iba o jeden zo súdom hodnotených dôkazov. Z tohto dôvodu námietka žalobcu o nesprávnom postupe súdov oboch nižších inštancií, ak neprevzali jemu vyhovujúce závery znaleckého posudku, nie je dôvodná, pretože vychádza z výlučne izolovaného hodnotenia len jedného z viacerých dôkazov a prísne formalistického chápania jeho dôkaznej váhy, čím mu de facto prisudzuje vyššiu zákonnú silu v porovnaní s ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi, čo je v rozpore so zásadou rozvíjanou v pomeroch moderného právneho štátu, že žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu (čl. 5 ods. 2 CSP).

22. Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva a dovolaciemu súdu ani neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižšej inštancie. To akým spôsobom súd vykonáva a vyhodnocuje jednotlivé dôkazy, na ktoré prihliadne a v akej miere, je vždy vecou konajúceho súdu. Dovoláním sa

nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolateľom tvrdené nesprávne hodnotenie dôkazov nie je preto spôsobilé založiť bez ďalšieho zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd v posudzovanom spore nezistil v postupe súdu nižšej inštancie pochybenia alebo vady v procese dokazovania a jeho hodnotenia, predstavujúce porušenie práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie.

23. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúca z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729). V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov však nejde o dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Porušením práva na spravodlivý proces nie je pritom iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany sporu.

24. To, že dovolateľ so skutkovými závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasil a nestotožnil sa s nimi, nemôže samo osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

25. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd v konaní nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v rozpore s kogentnými procesnými ustanoveniami, a ktorým by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

26. Žalovaní 1/ a 2/ boli v dovolacom konaní úspešní, preto im dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

27. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.